

Fővárosi Ítéltábla
12.Bf.337/2016/6.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2017. április 18. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt vádlott neve ellen indított büntetőügyben a **Balassagyarmati Törvényszék** 2016. július 8. napján kihirdetett **7.B.260/2014/45.** számú ítéletét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

vádlott neve vádlott cselekményeit folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés],
adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés],
adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (2) bekezdés],
adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310/A. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés],
2 rendbeli számvitel rendjének megsértése büntettének [1978. évi IV. törvény 289. § (1) bekezdés b) pont, (4) bekezdés a) pont] és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. törvény 276. §] **minősíti.**

A vádlottat a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól 3 (három) év eltiltásra is **ítéli.**

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén legalább háromnegyed részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

A vagyonelkobzást elrendeltnek tekinti.

A Balassagyarmati Törvényszék bűnjelkezelőjénél Bj.I.115/2011/1-8. tételszám alatti bűnjeleket az iratokhoz csatolja.

Egyebekben az első fokú ítéletet **helybenhagyja.**

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

Az elsőfokú bíróság vádlott neve vádlottat költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés a) pont], folytatólagosan elkövetett számvitel rendje megsértése büntette [Btk. 403. § (1) bekezdés a) pont], folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétsége [Btk. 345. §] miatt - halmazati büntetésül - 2 év szabadságvesztésre és 4.000.000.- forint erejéig vagyonelkobzásra ítélte.

A szabadságvesztés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette, a végrehajtási fokozatát végrehajtásának elrendelése esetén börtönben határozta meg azzal, hogy kétharmada, de legkevesebb három hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A Balassagyarmati Törvényszék bűnjelkezelőjénél Bj.I.115/2011. szám alatt 1-8. tételszámon nyilvántartott, bűnjelként lefoglalt iratok lefoglalását megszüntette és vádlott neve vádlottnak kiadni rendelte. Kötelezte a vádlottat 1.208.835.- forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak, 43.470.- forint bűnügyi költségről akként rendelkezett, hogy az állam viseli.

Az első fokú ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, téves minősítés miatt, az elkövetéskor hatályos törvény alkalmazása érdekében, valamint a büntetés súlyosításáért, végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség az ügyészi fellebbezést a kiszabandó büntetésre vonatkozó részében módosította, és az első fokú ítélet megváltoztatását indítványozta akként, hogy az ítélet tábla a vádlott által megvalósított bűncselekményeket az üzletszerűség megállapítása mellett, az elkövetéskori törvény szerint, az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és (4) bekezdés szerint minősülő folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének, 1-1 rendbeli a Btk. 310. § (1) bekezdésébe ütköző, egyik esetben a (3) bekezdés, másik esetben - helyesen - a (2) bekezdés, továbbá az 1978. évi IV. tv. 310/A. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő adócsalás büntettének, az 1978. évi IV. tv. 289. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és (4) bekezdés a) pont 2. fordulója szerint minősülő 2 rendbeli számvitel rendjének megsértése büntettének és az 1978. évi IV. tv. 276. §-ába ütköző folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének minősítse, vele szemben a próbaidő tartamát maximális tartamban határozza meg, valamint gazdálkodó szervezet vezetésétől történő eltiltást is alkalmazzon, a vagyoneklobzással kapcsolatban elítélés helyett annak alkalmazását állapítsa meg, a bűnjeleknek az iratoknál történő kezelését rendelje el, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

Az ítélet tábla az ügyészi fellebbezést részben alaposnak ítélte.

A fellebbezési nyilvános ülésen a védő az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Arra hivatkozott, kétségtelen, hogy a vádlott elmulasztotta az ellenőrzést és [vezetéknév keresztnév]fogadott el fiktív számlákat, de [vezetéknév keresztnév] szerepe sem elhanyagolható, hiszen neki is bűncselekményt megvalósító magatartása volt. Ezért, álláspontja szerint, a vádlottnak a teljes időszakra nem állapítható meg a büntetőjogi felelőssége. Nyomatékos enyhítő körülményként indítványozta figyelembe venni a jelentős időmúlást és eljárás hatálya alatti jelentős időt, így, az ügyészi indítvánnyal szemben, a próbaidő felemelését nem tartotta indokoltnak.

Az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván, az ítélet tábla eljárási szabálysértést nem észlelt. A Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján, az iratok egybehangzó adataira tekintettel az első fokú ítélet tényállását kiegészítette az alábbiak szerint:

vádlott neve vádlott munkáltatója a [cég neve]

A Fővárosi Törvényszék a 17.B.324/2012/51. számú, illetve a Fővárosi Ítélet tábla a 2015. május 20. napján jogerőre emelkedett 3.Bf.301/2014/21. számú ítéletével, a 2007. december 22. napján bűnsegédként elkövetett hűtlen kezelés büntette, csalás büntette és 2 rendbeli hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt 10 hónap, 3 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre és 200.000.- forint pénzbüntetésre ítélte. Az ügyben gyanúsítottként először 2009. december 16. napján hallgatták ki.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, mely a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is eleget téve az egyes bizonyítékokat kellő részletességgel feltárta, egymással összevetette, és a logika szabályainak megfelelően indokolta, hogy miért nem a vádlott védekezését fogadta el. Részletesen foglalkozott az igazságügyi könyv- és adószakértő, az írásszakértő véleményével, a tanúvallomásokkal, az okirati bizonyítékokkal, valamint [vezetéknev keresztnév] szerepével, és megindokolta, hogy az ő magatartása miatt nem mentesíti a vádlottat a büntetőjogi felelősség alól. Részletesen megindokolta azt is, hogy erre figyelemmel, a védő álláspontjával szemben, a vádlott bűnössége miatt a teljes időszakra állapítható meg.

A fenti bizonyíték értékelés mellett megállapított tényállás megalapozott.

A megalapozott tényállásból helyesen következtetett az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére.

A bűncselekmények minősítését illetően viszont tévedett, amikor egyrészt az üzletszerű elkövetést nem állapította meg, másrészt amikor nem az elkövetéskori, hanem az elbíráláskori törvényt alkalmazta.

Az elsőfokú bíróság az üzletszerűen elkövetést arra tekintettel nem állapította meg, hogy álláspontja szerint, amikor a törvényi egységet egymással szorosan összefüggő tényállásszerű magatartások alkotják, például az elkövető több adóbevallási időszakon belül, azonos típusú magatartása eredményeként nem fizeti meg az adót, az alanyi oldalon mutatkozó tények hiányában rendszeresség, rendszeres haszonszerzésre törekvés nem állapítható meg, hiszen e magatartásokat éppen a törvényi egység vonja azonos tényállás alá. Vagyis, abból indult ki, hogy ha a vádlott cselekményeit nem az elkövetéskori, hanem az elbíráláskori törvény szerint költségvetési csalás büntettként minősíti, mivel törvényi egységet alkotnak, az üzletszerűség nem állapítható meg.

Az ítéletábra álláspontja szerint viszont az üzletszerűség alanyi és tárgyi feltételei is megvalósultak. Alanyi feltételként az, hogy a vádlott ugyanolyan jellegű bűncselekmények elkövetéséből származó haszon elérésére törekedett, és e célból ismétlődő elkövetésekre került sor. A tárgyi feltétel pedig abban állt, hogy a hasznot realizálva, két éven keresztül, a negyedéves bevallási időszakokat érintően folyamatosan bekövetkezett a költségvetés megkárosítása összesen 69.849.270.- forinttal, melyből az adókötelezettség nem teljesítése miatt, a vádlottnak az áfa, a társasági adó és nyugdíj-egészségügyi járulék rendszeres meg nem fizetése révén, ugyanennyi jogtalan haszna származott. Az üzletszerűség megállapítása a 39/2007. BK véleményre figyelemmel sem volt mellőzhető. E mellett pedig, az enyhébb elbírálást az elkövetéskori törvény teszi lehetővé. Ezért, tévedett az elsőfokú bíróság amikor az elbíráláskori törvényt alkalmazta.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra vádlott neve vádlott cselekményeit:
folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés],
adócsalás büntettének [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés],
adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (2) bekezdés],
adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310/A. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés],
2 rendbeli számvitel rendjének megsértése büntettének [1978. évi IV. törvény 289. § (1) bekezdés b) pont, (4) bekezdés a) pont] és
folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. törvény 276. §]

minősítette.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket túlnyomó részt helyesen vette számba. Az enyhítő körülmények körében azonban - helyesen - a bűnösségre is kiterjedő részbeni beismerő vallomás az enyhítő (BKv 56. II/11. pont). A vádlottat 2010. június 14. napján hallgatták ki először gyanúsítottként, így a jelentős időmúlás mellett további nyomatékos enyhítő körülmény, hogy hosszú ideig állt a büntetőeljárás hatálya alatt.

A súlyosító körülmények körében további súlyosító az üzletszerűen elkövetés.

A vádlottal szemben kiszabható büntetési tételkeret a halmazatra figyelemmel 2-12 évig terjedő szabadságvesztés. A 2/2017. (II. 10.) AB határozatban megfogalmazott alkotmányos követelményre figyelemmel az ítéletábra vizsgálta, hogy az eljárás csaknem hét évig tartó elhúzódása, a kiszabható büntetést mennyiben enyhíti. A bűnösségi körülményekre figyelemmel e nélkül 4 év szabadságvesztés állna álláspontja szerint arányban a vádlott cselekménye tárgyi súlyával és egyéni bűnösségi fokával. Ennek az elsőfokú bíróság által kiszabott 2 évre enyhítése felel meg a AB határozat szerinti eljárás elhúzódása miatti követelménynek. E mellett, az enyhítő körülményekre figyelemmel az elsőfokú bíróság általi próbaidőre felfüggesztés is helyes, a próbaidő tartamának felemelését, az ügyészi indítvánnyal szemben, nem találta indokoltnak.

Az elkövetéskori törvény alkalmazására figyelemmel, a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése az 1978. évi IV. tv. 89. § (1), (2) és (3) bekezdésén, végrehajtása esetére a börtön végrehajtási fokozat az 1978. évi IV. tv. 43. § a) pontján, a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés az 1978. évi IV. tv. 47 § (2) bekezdés 2. fordulatán alapul.

Arra tekintettel, hogy a vádlott a bűncselekményeket foglalkozása szabályainak megszegésével követte el, az ítéletábra az 1978. évi IV. tv. 56. § (1) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel az 57. § (1) bekezdésére, 3 évre a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól is eltiltotta.

A 8/2015. (IV. 17.) AB határozatra figyelemmel az ítéletábra hivatalból vizsgálta, hogy a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt vádlott esetében fennáll-e az előzetes mentesítés feltétele. A terhére megállapított bűncselekmények jellegére és az időközben történt újabb elítélésére figyelemmel azonban, az előzetes mentesítésre érdemesnek nem találta.

Észlelte az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság tévesen rendelkezett amikor a vádlottat vagyonelkobzásra is ítélte. Az erre vonatkozó rendelkezés az 1978. évi IV. tv. 77. § (1) bekezdés a) pontján alapul és a törvény szövegének megfelelően az ítéletábra helyesbítette akként, hogy a vagyonelkobzást elrendeltnek tekintette.

A lefoglalt bűnjelek olyan iratok, melyek az ügyben bizonyítékul szolgálnak, ezért az első fokú ítéletnek ezen rendelkezését is megváltoztatta, és a Be. 115. § (2) bekezdése alapján, a Balassagyarmati Törvényszék bűnjelkezelőjénél Bj.I.115/2011/1-8. tételszám alatti bűnjeleket az iratokhoz csatolta.

A kifejtettekből következik, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét, a Be. 372. § (1) bekezdése alapján, a fentiek szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

, 2017. április 18.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke

Dr. Nikula Valéria s. k.
előadó bíró

Sefta Márta dr. s. k.
bíró

A Fővárosi Ítéltábla 12.Bf.337/2016/6. számú ítélete és a Balassagyarmati Törvényszék 7.B.260/2014/45. számú ítéletének, a jelen ítélettel meg nem változtatott része, a mai napon jogerős és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Szeged, 2017. április 18.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke